

La línia vermella

eguinart@andorra.elperiodico.com

Lluny de la verinosa rumorologia que menysprea la capacitat dels nous ministres que entraran a l'equip governamental del PS, Bàrcia i Benet potser aporten més del que alguns s'esperen.

Noves cares. ¿Hi ha clau electoral?

ENRIC GUINART

Gerard Bàrcia.

Claude Benet.

Aquesta setmana, el cap de Govern, Jaume Bartumeu, ha fet pública una remodelació de l'Executiu que se sustenta en l'entrada de dos nous ministres: Gerard Bàrcia i Claude Benet. Ambdós polítics socialdemòcrates ocuparan unes cadires que restaven buides, en espera que un hipotètic pacte entre PS i ApC o PS i CR permeti l'entrada a l'equip de Govern de membres de l'oposició.

La falta d'entesa ha impedit aquesta via i, en conseqüència, Bartumeu ha optat per dos homes de partit per solucionar els desajustos

Curiosament, els futurs ministres són de parròquies tradicionalment difícils per al PS

Al marge del reforç del Govern, no s'han d'oblidar les estratègies electorals

de l'actual estructura ministerial. Després de l'anunci, toca intentar analitzar el perquè dels nomenaments en qüestió. Les males llengües i la rumorologia barata assenyalen diferents teories: per exemple, diuen que és una continuació de l'actual Govern amb ministres mancats de pes polític que permetin a Bartumeu continuar fent i desfent sense haver de superar obstacles interns; n'hi ha d'altres que indiquen que el cap de Govern ha optat per incloure a l'Executiu persones que suposadament estaven descontentes amb la gestió del Gabinet i d'aques-

ta manera es trauria de sobre un maldecap; també hi ha comentaris verinosos que s'atreixeixen a menysprear abans d'hora les persones elegides per ocupar els citats ministeris. No obstant això, aquestes teories semblen força buides de contingut i pensem que aquells que se les creguen, probablement es poden endur un ensurt en el dia demà. Certament els nomenaments generen força dubtes tant interns com externs però també hi ha força comentaris en el sentit que tant Benet com Bàrcia tenen un perfil força idoni perquè entri aire fresc a l'Executiu.

Del Benet expliquen que li agrada seguir al detall tots els assumptes i que compleix amb tot allò amb què es compromet. Al marge de la seva trajectòria defensant els interessos de PS a la Massana, en destaca l'etapa en la direcció de la Pime, on juntament amb Marc Aleix va encapçal·lar una campanya de confrontació amb el Govern de Pintat. De la seva banda, de Bàrcia diuen que és una persona activa, compromesa amb la gent i amb gran capacitat de treball.

Amb tot, al marge d'aquestes consideracions, ¿es poden llegir aquests canvis en clau electoral? Doncs és una opció que no cal descartar. I és que tot i que el cap de Govern afirmi que no pensa en l'equilibri territorial a l'hora de nomenar els ministres –i realment és cert, atesa la precedència de l'equip actual–, Bàrcia i Benet provenen de dues parròquies on tradicionalment el PS tasta la derrota. Tenir ara un ministre canillec que s'identifica amb la socialdemocràcia (en cas que ho fes bé) pot contribuir a un futur gir electoral en el territori. Seria una missió difícil, però no impossible. Amb Benet se suma un component més de la Massana, parròquia on ja es va estar a punt de donar la sorpresa a les generals i on sembla que el PS la te entre cella i cella. Insistim que amb això de la política mai es pot descartar i darrere d'uns canvis molt sovint hi ha segones intencions. En el temps hi ha la resposta. ■

ONA MCRANTE